

מהפכת החצר

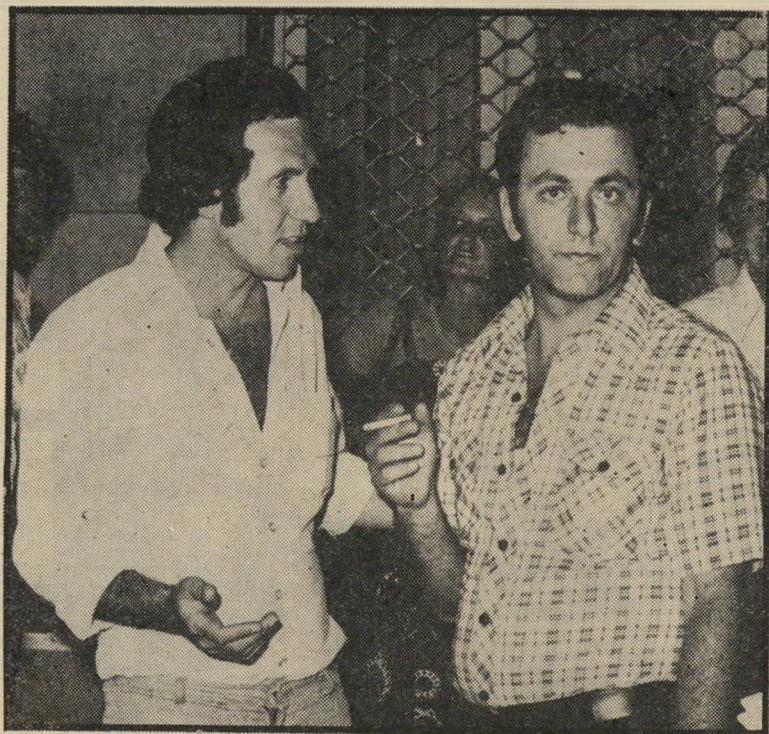
מנהל-מחלקה שפיגלמן
העובדים התמרדו

לפינסקר ואמר לו: "תראה, אם אתה רוצה, אני מפסיק לנהל את המחלקה ברגע זה. אם אתה רוצה שאמשיך, אני דורש תנאים של ייהרג ולא יעבור והנהגת יד חזקה נגד העובדים."
תגובת מנהל הרדיו ומנהל חטיבת החדר שות בפועל, לדיברי שפיגלמן: "תמשיך לנהל, אנחנו נשבור את העסק."
באותו בוקר ניסה שפיגלמן לנהל ישיבות בוקר, אך איש מן העובדים לא התייצב. אז החליטה רשות השידור לנקוט יד חזקה נגד המתמרדים: ההנהלה הודיעה לעובדים כי היא משביתה את השידורים, וכי ה"כתבים לא יוכלו להשתמש בטכנאים לצורך הקלטות. הכתב המדיני שלום כיתל ויצחק

ראשון באו אל שפיגלמן והודיעו לו כי הם מתארגנים נגדו, וכי מוטב שיסיק מסקנות. לפני שיעשו משהו קיצוני. שפיגלמן החליט שלא לוותר, והוא אומר: "הייתי מופתע מההתארגנות נגדי. לפני שמוניתי הייתי מהיותר מקובלים במחלקה. הייתי חבר של גבי גזית והייתי ביחסים טובים עם רוי ברקאי. נכון שאת שלום כיתל אני לא סובל, אבל לא תיארתי לעצמי שהאנשים במחלקה עד כדי כך לא מרוצים ממני. פניתי לחגי פינסקר, מנהל הרדיו, ותיארתי לפני את המצב. הוא נתן לי גיבוי מלא, ואמר לי: אין לך מה לדאוג. אתה הכי טוב בשביל התפקיד הזה. אני מאחוריך."

יו"ר יועד אהון
המנכ"ל נזף

קריין גוזן ומנהל גזית
הקריין ירש את התפקיד

כתבים צעירים וכשרוניים, שהיה צריך להאריך את חוזה העבודה שלהם אך פינסקר החליט לא להאריך. באתי אליו והודעתי לו כי אני זקוק לשני האנשים וכי אינו יכול לפטרם בניגוד לחוזה-דעתי. פינסקר התעלם ממני ופיטר את העובדים. רק לאחר התערבות ועד-העובדים הסכים להגיע לפשרה ולהעסיקם ללא קביעות. "על רקע זה, כשראיתי שאפילו לגבי העסקת עובדים דעתי אינה חשובה, אין טעם להמשיך ולעבוד כמנהל, והתפטרתי." במשך שלושה חודשים, מיום התפטרותו של שפיגלמן, התנהלה המחלקה ללא מנהל. איש לא ידע מה משדרים ולמה; מאיש לא נדרש דין-וחשבון. המחלקה לענייני-היום אף כיסתה את ביקור הנשיא המצרי, אנואר אל-סאדאת, ללא מנהל. ואז, למרבה הפלא, מונה כמנהל הכתב המדיני שלום כיתל, שננוף בעבר עליידי המנכ"ל יצחק לבני על פגיעה במשמעת. אלא שכיתל התפטר מתפקידו שבועיים אחרי המינוי, כדי לנסוע לקאהיר. במקומו מונה גבי גזית, שעמד בראש המתנגדים שפיגלמן, שחזר לתפקידו ככתב כלכלי. כאשר התבקש גבי גזית להגיב על פרשת אלישע שפיגלמן אמר: "אני אינני אומר דבר וחצי דבר בעניין הזה. זוהי פרשה פנימית של רשות-השידור ושל מחלקת-החדשות ואין בה עניין ציבורי. מחלקת-החדשות היא מחלקה בעייתית ואנחנו מנסים לפתור את הבעיות בפנים. שלום כיתל אינו אומר דבר וחצי דבר בנושא. אני עצמי אינני יכול ואינני

י יסיונם של אנשי מחלקת מערכת החדשות של תל-אביב, להביא לפיטורי מנהלם, אמנון נרב, עלו עד כה בתוהו. אומנם, המיכתב שהוטח לנדב על-ידי סמנכ"ל רשות השידור, יצחק עבאדי, ועל-ידי מנהל הרדיו חגי פינסקר, שהיה אמור להבהיר לעובדים חד-משמעית כי נרב הוא מנהל המחלקה בגיבויה המלא של ההנהלה, עדיין לא יצא לאור. אך יחד עם זאת חזרו החיים במחלקה למסלולם הרגיל, פחות או יותר, כתוצאה מעקשנותו של נרב, שסירב לוותר לעובדים. מי שלא הצליח לעמוד בלחצים של עובדיו, למרות ניסיונו להחזיק מעמד, היה מנהל מחלקת ענייני-היום בירושלים, אלישע שפיגלמן, שמונה לתפקידו מייד אחרי שמנהל המחלקה הקודם, אריה הסקל, הודיע כי הוא פורש מתפקידו על רקע של סיכסוכי עבודה בינו לבין הכתבים. אלא שגם שפיגלמן, כהסקל לפניו, לא הצליח לעמוד בלחצייהם של הכתבים ופרש לבסוף מתפקידו.

התארגנה "נגדי קבוצה"

ד שמונה כמנהל ענייני-היום, היה אלישע שפיגלמן הכתב הכלכלי של הרדיו וסגנו של הסקל. באותם הימים היה מן האנשים היותר מקובלים במחלקה, ולא סבל מחוסר-פופולאריות. יחסיו עם הכתב המדיני שלום כיתל היו אומנם מעורערים, ושפיגלמן אמר עליו לא אתה: "אני פשוט לא אוהב אותך" אך יחד עם זאת אמר: "אני נזהר בצורה יוצאת מהכלל שרגשך תי לא ישפיעו על תפקידי ועל עבודתי."

אולם, רגשותיו כנראה השפיעו בכל זאת. למן הרגע שבו נכנס אלישע שפיגלמן לנעלי מנהל המחלקה הבעייתית, החלו הצרות. העובדים סירבו לנסור למרותו. הוא ניסה לבצע ריאורגניזציה במחלקה, סירב לחתום על טפסי שעות נוספות כאשר לא היו שעות נוספות, סירב לקדם כתבים בעלי קביעות לעומת כתבים ארעיים, העסיק אנשים על פי כישוריהם ולא על-פי קביעותם. כל זה יצר למן ההתחלה מרירות גדולה נגדו והוא מספר: "כל דבר שעשיתי לא מצא חן בעיני העובדים הקבועים. כאשר שיבצתי את אריה גולן לעבודה בערב במקום בוקר, הוא ראה בכך משהו אישי. כל אחד חשב שיש לי משהו נגדו. התארגנה נגדי קבוצה, ובי ראשה הכתבים שלום כיתל ורוי ברקאי והקריין גבי גזית. הם טענו שאני לא טוב ביחסי-אנוש. אני מודע בזה. לא תמיד הקפדתי להיות מנומס כלפי העובדים, ולא אחת הסתתי את דעתי עליהם בפניהם. במקום מאחרי גבם."
המתנגדים הקימו ועד פעולה. בשלב

בחדר החדשות

רוצה להגיב. אני מנהל את המחלקה ונמצא מעברו השני של המיתרס. עליך להסתפק במעט הדברים שאמר לך מנהל הרדיו חגי פינסקר. אפילו יאשר לי דובר רשות-השידור, משה עמירב, לדבר עם עיתונאים — לא אדבר. זה עניין פנימי. כאשר נשאל כמה זמן יחלוף לדעתו, עד שתתחולל מהפכת-חצר נגדו, אמר: "אין תגובה!"

תגובת חגי פינסקר: "אלישע שפיגלמן זכה בגיבוי מלא של הנהלת רשות-השידור. עובדה, השידורים הושבתו ושני עובדים ננזפו. איש לא פיטר אותך, הוא התפטר." אולם לאלישע שפיגלמן, הנמצא כיום מחוץ למישחק, מסקנות משלו: "פינסקר כביכול הוא נותן למנהלים גיבוי מלא נגד עובדיהם, אבל למעשה הוא נותן גיבוי מלא מאחרי הגב לעובדים נגד המנהלים. מטרתו העיקרית היא החלפת כל המנהלים כשלב ראשון בריאורגניזציה, וכדי לא לעשות את העבודה השחורה בעצמו, הוא עוזר לעובדים לבצע אותה." **שרית ישי**

אלון, יו"ר ועד העובדים נקראו לבירור וננזפו על ידי המנכ"ל יצחק לבני. העובדים, למרות שלא היו מרוצים מכך שהמנהל נשאר על כנו, חזרו מייד אחרי השבתת הרדיו לשתף איתו פעולה, ביצעו את ההוראות כמקובל והעבודה התנהלה כסדרה. אלא שאלישע שפיגלמן החזיק מעמד חודש וחצי נוספים בלבד, התפטר.

"פינסקר משחק

תפקיד אב"

ה וא מסבין: "התפטרתי בגלל שר דרשתי אמצעים טכניים נוספים, כדי לבצע שינויים אורגניים. כל הזמן הובטח לי על-ידי ההנהלה, שיינתנו לי האמצעים, אך מעולם לא קיבלתי אותם. כאשר הייתי מקבל את כל מה שאני דורש, זה היה כתוצאה ממכתבי-איום שהעובדים היו שוליים להנהלה. הגעתי למסקנה כי במחלקת ענייני-היום לא צריך מנהל, צריך מכתבי-איום. הבנתי שאני על תקן של בובה. מה ששבר אותי היה מיקרה עם שני

מייד אחרי פנייתו של שפיגלמן אל פינסקר, פנה אליו ועד העובדים. פינסקר הודיע להם כי אינו מוכן להיפגש איתם כיועד מאחורי גבו של שפיגלמן, וזו הייתה ההודעה הרישמית. אלא שבפי שפיגלמן סיפור שונה במיקצת: "רישמית הוא אומנם סירב לפגוש בהם, אך יחד עם זאת הודיע להם כי הם יכולים לבוא אליו הביתה. ברור שהם לא שוחחו על חתיכות, הנושא היה אלישע שפיגלמן. ידוע לי שבאותה הזדמנות הודיע להם פינסקר כי כרגע אין סיכוי לפטר אותי, אך כדאי להם להתאזר בסבלנות מאחר שהוא הולך לקראת ריאורגניזציה והיו שינויים קיצוניים בניהול המחלקה."

ועד הפעולה נגד שפיגלמן לא ויתר, והוא התכנס שוב לישיבה, החליט על ניתוק-מגע עם המנהל. ההחלטה אמרה כי אנשי המחלקה ימשיכו לעבוד, אך לא יקבלו משפיגלמן הוראות. החלטה זו התיבסה על תקדים שהוכתר בהצלחה קודם-לכן, נגד מנהל המחלקה יצחק גולן. עוד באותו יום הודיעו אנשי המחלקה לשפיגלמן על ניתוק-מגע. הוא פנה מייד